

β	vděčí za příznivé podmínky svého úctyhodného civilizačního vzestupu.		
Ý	[4] Baroko	BAROKO D, J, Kl, O	1:05
bar	[5] Zpráva o stromě Ona: <i>Začne mluvit ještě do hudby, hudba její slova po celou dobu podmalovává.</i> Poslouchajte Zprávu o stromě, který mne miloval, a zprávu o mně... Byl to strom jako každý jiný ořešák s hořce voňavými listy Rostl tak těsně u zdi že jedna jeho paže měla věčně ošoupané rukávy Ten strom mne miloval Mohla jsem se zdobit jeho korunou Mohla jsem se houpat ve větvích Mohla jsem slyšet dávnou legendu jeho rodu Která dosud nebyla vyslovena v člověčině Byl by mi prozradil jak tvoří jádra Podobající se motýlům jež kdosi uhranul... β Ý 05	KLÁVESY: drží jeden akord: C moll / Ka / KLÁVESY: ztlíší se KLAVÍR: podbarvení v c moll / O / / / / / / / / / /	
β	On: Problém přírody, důležitý a frekventovaný v antickém i středověkém filozofickém uvažování, se v novověkém subjektivně-objektivním uvažování vytrácí. Dominuje přesvědčení, že příroda jsou předměty v prostoru, Ona: <i>Postoupí o pár kroků směrem k němu.</i> mezi něž člověk nepatří, protože rozum a kultura ho nadřazují nad všechnu mimolidskou skutečnost. On: <i>Postoupí o pár kroků k ní.</i> A prudký rozvoj techniky jakoby potvrzoval, že přírodní vědy – například fyzika – podstatu přírodních jevů vystihují lépe než filozofie. Avšak základní zákonitosti a kategorie fyziky – hmota, energie, pohyb, prostor a čas – srozumitelné a přijatelné i pro filozofii a běžné myšlení - nepozorovatelně přesouvají nejen teoretický, ale i hodnotový akcent. Ona: Téměř celá příroda se zredukovala na tělesa rozmístěná v prostoru. Zdá se, že je rozprostřená, věčná a neměnná, že nemá žádnou subjektivitu a tvořivost. β Ý evol	 / Evoluce – začátek (klavír) / O / / /	
	[6] Evoluce	EVOLUCE PW, PM, O	1:15
	[7] Co s tolika hodinami? Ona: <i>Pokračuje, jakmile skončí hrát housle.</i> Už dlouho zarputile prší. Takový bezbarvý, nemluvný déšť. Voda je slepá a hluchá, ale hmatá a olizuje. Teď třeba všechna okna, ale také střechu, dřevěné desky na horní palubě. Na obzoru se vlny lísají k nebeské báni. Pořád prší a déšť má zajímavou vlastnost: působí jako kvásek a nadouvá čas. Je ho najednou ošklivě moc. Dřív jsme se pořád oháněli, že nemáme čas. Teď, když náhle tají ledovce na obou pólech Země a deště jsou větší a delší, si spíš říkáme, co s tolika hodinami? β	 / pokračuje klavír + kytara / (STRINGS) / PM, O / /	
Ý	[8] Time	TIME PM, O, Ka	1:30
time	[9] Lidská řeč Petra: Pokračuj! Ona: Všichni, kteří posloucháte, jste moji současníci. Jsme na jedné palubě, za doby jedné nebiblické potopy. Tato potopa není jen voda. Týká se i lidské řeči. β Ý 09	 / pokračují zvony / Ka / / /	
	On: Také lidská řeč změnila náš vztah ke světu, také řeč to způsobila. Ona: Řeč nenahrazuje ani nedoplňuje starší řeč těla, gesta a mimiku, neruší příjem informací o vnějším světě čichem, hmatem, zrakem a sluchem. Svým závažným kulturním určením všechny tyto formy překrývá, významově je zastírá. Ona: Lidská řeč ale nebyla jen prostředkem komunikace. Řeč umožnila kulturu a technické konstruování. Řeč nám pomohla vytvořit velký svět...		

β Ý vl 1	<p>TRIANGL Ona: <i>Nadechne se a opakuje.</i> Řeč nám pomohla vytvořit zbytečně velký umělý svět, který ublížil přírodě. Obzor je jednotvárný, drama je jinde. Pod námi hučí věčnost, kam vynášíme odpadky. Sebevražedný problém lidstva. Ale chuť k jídlu nám nikdy nebral. Pořád myslíme postaru, jako že za všechno se platí. Jenže teď už víc platí jiné pravidlo: Že jsme doplatili.</p> <p>Jana: Včera návštěvníci mořských pláží, dnes rybáři, lodníci a potápěči, zítra trosečníci... <i>Začne hrát.</i></p> <p>On: Dostane nás voda, kterou se brání pokořená Země?</p> <p>Petra: <i>Vyčítavě.</i> To poznáte sami. Moře je a dovede být nádherné. Když je daleko od lidí. Vlna za vlnou roste jako obrovský záhon květin. K tomu všudepřítomný hukot. Tady se růst, vzpínání i pád měří v decibelech.</p> <p>On: <i>Skoro šeptem.</i> Voda tančí v rytmu infrazvukových vln. <i>Pomlka. Flétna vyzní.</i></p> <p>Ona: A my se svými kovovými i dřevěnými archami, plnými úzkostlivě strážných posledních vymožeností techniky, rušíme nejspíš signály velryb, všech kytovců, možná i žraloků, kteří jsou v neustálém pohybu.</p>	/ Vlňy I – začíná flétna příčná I /J / / / / / /	
/	[10] Vlny I On: <i>Jde diagonálně od ní.</i>	VLNY I <i>D, J, Kl, PM</i>	0:30
Ý 11 β	[11] Lidská morálka On: Lidská morálka byla od začátku přibližně taková, jaká byla kulturní adaptivní strategie člověka jako druhu, druhově sobecká, teritoriálně omezená, krátkozraká, obhajovala zájmy jednotlivce, kmene, regionální kultury. Ona: Obhajovala zájmy jednotlivce... On: Hodnotové nadřazení kultury nad přírodou nebylo jen jediným negativním důsledkem nedostatečné sebereflexe člověka. Petra: Pokračujte! Ona: Mnohem závažnější bylo to, že člověk jako předpokládaný smysl a vrchol přírodního vývoje se z přírody vyřadil. On: <i>Ohlíží se směrem k hudbě.</i> Ztratil pocit úcty a pokory před tajemnými vesmírnými silami, ke kterým i on sám patří. Nejen v praktické, ale i v teoretické oblasti zaujal k přírodě... Jana: ...postoj pána.		
Ý post	[12] Postoj Pána	POSTOJ PÁNA <i>D, PW, O</i>	0:50
β Ý vl 2	[13] Kultura Ona: A co je to vlastně kultura? <i>Mluví k druhé osobě, otázku opakuje i do publika.</i> On: Je to chatrč narychlo stavěná ze sutin posvátného chrámu přírody. Ona: A zboříme tuto jedinečnou katedrálu? Jana: Katedrálu přírody nezboříte, protože v jejich sutinách, pokud se nepoučíte, naleznete svou předčasnou druhovou smrt. Ona: <i>Jde diagonálně od něho.</i> Pojem kultura se dosud nestal ontologickou ani ekologickou kategorií. Tento vágní pojem společenských věd a každodenního života jen výjimečně označuje to, co je na rozdíl od přírody výsledkem či souhrnem lidských činností. Petra: <i>Přestane hrát jakoby zaskočena.</i> A co vás ohrožuje? On: Kultura se velmi často chápe úzce a jednostranně: jen jako kultura duchovní, jako poznání, umění, hodnoty, výchova, chování a někdy dokonce jen jako umělecká zábava. Jana: <i>Opakuje.</i> ...a někdy dokonce jako umělecká zábava. <i>Začne hrát.</i> On i ona: <i>Jdou směrem k sobě.</i> On: Duchovní kulturu ani přibližně nemůžeme ztotožňovat s kulturou vůbec, ale nemůžeme ji pojímat ani samostatně, nezávisle od celku kultury. Ona: Duchovní kultura není tedy tak úchvatná a vzácná, jak se nám zdálo. Je antropologická a silně protipřírodní, prohlubuje globální ekologickou krizi, ohrožuje člověka a kulturu vůbec.	/ pizzicato PW / / / / / / / / / / / / / / / Vlňy II – začíná flétna příčná I /J / / / /	
β	[14] Vlny II	VLNY II <i>D, J, Kl, PM</i>	0:40
Ý 15	[15] Strach Ona: Voda zalila svět. Nikoho z nás nenapadlo, že svět, který byl tak	/ motiv POSTOJ PÁNA	

	<p>bohatý na podívanou, plný supermarketů a obřích podniků, ulic plných hluku a lidí a mlksů a taky zlodějů, že knihovny a koncertní sály, výstavní síně, nemocnice, školy, úřady, že to všechno bude ležet na dně moře, že si najednou budeme muset stačit se svými představami, že všechno budeme muset znovu vymyslet, znovu tvořit, jenže my už jsme většinou jen konzumenti, diváci, pozorovatelé – a kritici. Z čeho máme tvořit?</p> <p>On: Tvoří se z podnětů, ale naše dny jsou jednotvárné a ohlupující.</p> <p>Ona: A zabydluje se v nás strach.</p> <p>Petra: Přestane hrát jakoby zaskočena. Rodí se tvůrčí akt i ze strachu?</p> <p>Ona: Z nouze se rodí nejspíš technika. Začneme asi technickými vynálezy, abychom neumřeli.</p> <p>On: Technika unáší naše těla ohromnou rychlostí.</p> <p>Ona: Jenže to, co se tak nepřesně jmenuje duší, se do technické štafety nezapojuje. Naše těla se honí s vyplazeným jazykem, a duše se potřebuje napít.</p>	<p>/ (<i>pizzicato</i>)</p> <p>/ <i>PW</i></p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p><i>KLAVÍR: improvizace</i></p> <p>/ <i>o</i></p> <p>/</p> <p>/</p> <p><i>KLAVÍR: improvizace</i></p>	
<p>Ť</p> <p>16</p> <p>β</p>	<p>[16] Technika I</p> <p>Ona: A co je to vlastně technika?</p> <p>On: V antickém Řecku, kde výrazem „techné“ označovali zručnost, šikovnost, řemeslné mistrovství, bylo toto téma pro filozofii spíše okrajové. Technika je vlastně způsob, jímž člověk vnucuje svou vůli přírodě. Je to systém, sestavený člověkem nebo přírodou, který už nefunguje pro přírodu, nýbrž pro kulturu. Je to vlastně kulturou zpředmětněný algoritmus, postup, jak po konečném počtu kroků dosáhnout nějakého cíle.</p>		
<p>Ť</p> <p>freza</p> <p>β</p> <p>Ť</p> <p>18</p> <p>β</p>	<p>[17] Fréza</p> <p>[18] Technika II</p> <p>Ona: To vlastně znamená, že technika má i svou ekologickou stránku, že funguje protipřírodně.</p> <p>Petra: Pokračuj, čti dál. Lege!</p> <p>On: Ano. Technika je součástí lidské útočné agresivní strategie, aktivně působí proti přírodě. Mění přírodu i kulturu. Technikou však může být i živý systém, například člověk, který holýma rukama plete košík nebo trhá ovoce. <i>Pomlka – poodejde.</i></p> <p>Ona: Technikou se ovšem tradičně chápala technika neživá, abiotická: nástroj – stroj – automat.</p> <p>On: Teoretickou pozornost filozofie i humanitních věd totiž vzbuzovalo nejprve to, co člověk vytvořil a co jeho bytost dostatečně zřetelně odlišovalo od přírody a jiných živých tvorů.</p> <p>Ona: Ale tato technika má své tělo, svoje látkové, energetické a teritoriální nároky. Je hmotná, rozprostraněná, funguje jako stacionární či mobilní, podléhá entropizaci a musí se uměle reprodukovat.</p> <p>On: A s živými systémy se musí dělit o energetické zdroje</p> <p>Ona: O sluneční záření</p> <p>On: O základní přírodní média</p> <p>Ona: O vodu, vzduch a půdu</p> <p>On: O abiotické prvky a materiály zemského povrchu.</p> <p>Ona: A především...</p> <p>On: A především...</p> <p>Jana: ...potřebuje místo. Především však potřebuje místo.</p>	<p>FRÉZA <i>D, PW, PM, O</i></p> <p>/ <i>pokračuje klavír</i></p> <p>/ <i>o</i></p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p> <p>/</p>	<p>0:40</p>
<p>Ť</p> <p>β</p> <p>t</p>	<p>[19] Techno</p>	<p>TECHNO <i>PW, PM, O, Ka</i></p>	<p>1:30</p>
<p>Ť</p> <p>20</p>	<p>[20] Technika III</p> <p>Ona: Rozšiřování technické uspořádanosti nemůže ale probíhat jinak než na úkor původní uspořádanosti přirozené.</p> <p>On: Ze všeobecného vymezení techniky vybočuje informační technika, která opouští linii přímého fyzického působení na vnější svět. Je schopná nahradit řídicí funkce člověka, hodí se i na doplnění některých funkcí lidského intelektu: na posílení a zrychlení jeho biotických, smyslově – neuronálních činností.</p> <p>Ona: Poprvé může přímo ovlivňovat vnitřní svět člověka, který ještě v mechanickém období byl záměrně formovaný pouze výchovou v rodině, vzděláváním, náboženstvím, uměním, literaturou a podobně.</p> <p>On: Můžeme si ve světě informační techniky zakládat na tom, že</p>		

<p>β</p>	<p>disponujeme rozvinutými vědami a filozofií... Ona: ...vždyť v praktických technologických otázkách nerespektujeme filozofii, ale vlastní konzervativní biologickou přirozenost. On: Nemáme žádnou filozofickou teorii, která by s ohledem na dostatečně dlouhou perspektivu kulturního vývoje mohla ospravedlnit to, co se dnes na planetě děje: Ona: marnotratné uspokojování okrajových potřeb právě žijící generace lidí v bohatých zemích.</p>		
<p>Ý ant β</p>	<p>[21] Anténa Petra: ZPĚV Na věži nám roste stromek bez větví bez větví Nekveteš a nezelenáš co je ti, co je ti? Nebudu já rozkvetená, zelená, zelená Vždyť jsem vaše televizní anténa, anténa Ona: Kolem archy tepe život. Provázejí nás hejna ryb. Vnímám neklidnou hladinu a zdá se mi, že rozeznávám vysoké srpovité hřbetní ploutve a zobákovitý nos delfínů. Jsou to oni, vyskakují nad hladinu a předvádějí elegantní synchronizované plavecké sestavy. On: Jak to, že je jich najednou tolik? Ona: Jestli se seskupují k rozmnožování, pak je léto, období mezi červnem a srpnem. Takto začneme dělat nové kalendáře – podle tření ryb?</p>	<p>ANTÉNA <i>J, Kl, PW, PM, O</i></p> <p><i>/ pokračuje kytara / stejný rytmus / PM / / /</i> KLAVÍR: přidá dvě repetice Antény PM, O</p>	<p>1:10</p>
<p>Ý 22</p>	<p>[22] Potopa Petra: Jste překvapeni? Jen pokračuj! Tolle et lege! On: Právě proto formulujeme provokativní tezi, že pokud se nepodaří adekvátně filozoficky pochopit a prakticky ovládnout spontánní ekonomický a technologický samohyb, ztroskotají i naše představy o vědě, pravdě, svobodě a demokracii. I jako druh s vyspělým teoretickým myšlením, internetem a mobilními telefony vyhneme vlastní vinou. Ona: Zdá se, že bez ohledu na roční dobu lidé chystají zabijačku. Hody v době potopy. On: Máš pravdu. Řezník mává nožem nad hlavou a volá: Co čumíte? Voda! No tak je tu velká voda. Moc vody? No tak je tu moc vody. Ale my jsme pořád nad ní. Chtěla nás potrestat, bestie, ale my jsme ji dostali pod sebe. Vidíte, jak pod námi prská nohama? To jsme ji převezli. Musí nás nést. Pěkně poslušně na hřbetě! <i>Možná několik slov jako opilec!</i> Ona: Co lidem dává pocit jistoty? Jak to, že zapomínáme, jak jsme na tom ve skutečnosti. Nebo možná si jen nepřipouštíme, že by to s námi mohlo špatně dopadnout. S kdekým jiným, to ano. Ale nás je tady hromada, dobře jsme se najedli a napili, my světa dobudeme. On: Zdá se, že rozmach kultury překročil kapacitu hostitelského prostředí Země. Tradiční neekologická morálka je nemorální v okamžiku, kdy se prokazatelně zhoršuje obyvatelnost Země a kdy se nenávratně ničí jedinečné přírodní předpoklady kultury. Ona: Filozofové musí mít odvalu říct... On: ...že nynější kultura je ohrožená a že současná platná morální pravidla, jakkoliv oprávněná a funkční v úzce sociálním a občanském kontextu, už neodpovídají omezeným hostitelským možnostem planety. Ona: Archa se kymácí, nebe si namočí všechny závoje do moře a půjčí je větru. Všechno víří a najednou se zastaví. Pohyb je naražený na kůl jako na zapomenutou babylonskou věž. Padáme se všemi blábolícími hlasy, se všemi napovídajícími tanečními kropky i s pomyslnými řetězy nohou, se všemi předsevzetími nedat se. On: Uznání vysoké evoluční hodnoty Země ovšem neznamená, že se vzdáme dnešní kultury, přestaneme vyvíjet vědu, techniku a mezinárodní spolupráci. Neznamená to, že se vzdáme zemědělství, přestaneme chovat, zabíjet a konzumovat domácí zvířata. Z uznání nenahraditelné evoluční hodnoty života vyplývá něco jiného: Ona: Nový morální postoj k přírodě; přijetí hlediska hodnotové převahy přirozeného nad umělým; vědomé úsilí o obnovu podmínek přirozeného vzestupného vývoje biosféry.</p>	<p>KLAVÍR : podbarvení <i>/ o / / / /</i> KYTARA: naváže pár tvrdých akordů PM</p>	

